

שטרן

צרות לא גורמת הממשלה שאיננה נותנת לחיות לאזרחיה, אינה נותנת להם לישון? מה לא נאמר, ולא רק כאן?

קריאות: — — —
שטרן: זו לא הזדמנות הראשונה. עד עכשיו בחרתי שלא להגיב. אך יש גבול לכל דבר, יש גבול כמה אנשים מוכנים לשמוע. אין לכך כל קשר עם עניין הבנקאות.

יוחנן ברר: (גח"ל): — — —
שטרן: חברי הכנסת בדר, לו מה שקרה לרסקו היה קורה חס ושלום לאיזה שהוא מוסד פועלי, שנים, ודאי דור שלם, היית מדבר על כך.

ברר: מה קרה בדשנים, מה קרה בצינים? כמה מאות מיליוני לירות הלכו שם?

שטרן: אתה מדבר על כך שנים ללא גבול, ומשתמש בכספים שאין להם שחר, לא אני קבעתי מי צריך להיות בוסקו ומי צריך לשבת בהנהלתה.

רזיאל-נאור: — — —
ידיד: עכשיו דנים על רסקו?

היו"ר סרדינס: זה לא עניין.
רזיאל-נאור: דנים על רסקו או על ההצעה לסדר היום?

השעלה חברי הכנסת שטרן?
היו"ר סרדינס: הוא לא צריך אישור ממך כדי לדבר.

שטרן: אם חברי הכנסת שטרן לא יפסיק להתקין ולהשיץ מיץ ולהרעיל — יחכה לתשובות כאלה.

קלינגהופר: מי השמיץ היום, אדוני השר?
שטרן: חברי הכנסת שטרן. תקרא את הסטנוגרמה.

רזיאל-נאור: — — —
שטרן: יש אנשים שקודם נואמים נאומים מזהירים, ואחר כך אומרים: קרא את הסטנוגרמה...

קלינגהופר: את מי הוא השמיץ היום?
שטרן: את פקידי הממשלה, את מוסדות הממשלה, ובכל הזדמנות הוא עושה זאת. השכם והערב. הוא מקיים מסיבות עתונאים ומשמיץ ובונה על כך שלא יגיבו על דבריו.

קלינגהופר: דבריך גובלים בדברי שיטנה.
אורי אבנרי: כבוד היושב-ראש, אולי אפשר לעבור לסדר היום?

שטרן: את האהבה שלכם אני מכיר. אפילו את האהבה ההדדית שלכם אני מכיר. עכשיו אעבור לענין הבנקים.

קריאות: הו...
ידיד: שהחינו...
שטרן: אין כבר צורך לעבור, מה שהיה כבר אמרת...

ההזדמנות ניראתה שיגרתית עד כדי שיעמום: הצעה-לסדר-היום של הכנסת. שהוגשה על-ידי ח"כ מרדכי שטרן. העסקן הדתי-הליבראלי הירצה בקול יבש את נימוקיו, מדוע יש לדון בכנסת במצב הבנקאות בארץ. רק איש אחד לא האזין לדבריו בשלוות-נפש: שר האוצר פינחס ספיר. הוא רתח, מפני שדברי שטרן ניראו לו יומרניים ומתחסדים. התוצאה השאירה את הכנסת המומה. חילופי-הדברים בינו לבין שטרן וחבריו-לסיעה הוגדרו על-ידי ח"כים ותיקים כחסרי-תקדים. כך נרשמו בפרטיכל הכנסת:

רצח! שקר! השמצות!

ספיר: המוסד שהמציע עמד בראשו, אילולא אצור-ו להציל אותו בנק לאומי...

שטרן: זה היה רצח כלכלי של שר האוצר!
ספיר: ההתפרצות שלך לא תעזור כאן.

שטרן: זה היה רצח...
ספיר: אני חברי הכנסת...
שטרן: שמעתי אותך, דיברת על כל מה ששייך לעניין ומה שאינו שייך לעניין.

שטרן: רצית לרצוח אותי!
ספיר: המוסד שהמציע עמד בראשו, אילולא אצה ממ שלח ישראל — שלא היתה לה כל שייכות למוסד — להציל אותו, ואילולא אצור להצילו בנק לאומי והסוכנות — מוסד זה גורלו היה עכשיו כגורל בנק פויכטוונגר, ועל-ידי שום צעקות, צריחות והתקפות גסות, העניין לא יסתדר. מונתה ועדה שהוציאה מסקנות סופיות. בוועדה זו היה רק איש אחד מהממשלה, ויתר האנשים ממוסדות ומבנקים אחרים.

אמנם אמר המציע שאני — ובפעם אחרת שמעתי אחרים — רצחו את המוסד. אם המוסד נרצח — הוא נרצח על-ידי הנהלת הכושלת של מציע ההצעה לסדר-היום ולא על-ידי מישור אחר.

מנחם יריד: (גח"ל): מה זה נוגע לבנקים?
יצחק קלינגהופר: (גח"ל): האם חברי הכנסת שטרן התקין מישור אישית?

ספיר: חברי הכנסת שטרן אינו פוסק נאום. לכתוב, לצטט את עצמו ולהתקין בביטויים שהשתמש בהם בכנסת.

אסתר רזיאל-נאור: (גח"ל): — — —
ספיר: לא היה מעניין אותי לולא היה מופיע כגיבור כלכלי. הוא היה צריך לשבת ולשתוק כמה שנים בעניינים כלכליים.

רזיאל-נאור: מדוע יש לך זכות לומר "לשתוק"?
ספיר: זה פרלמנטרי.

רזיאל-נאור: זה לא פרלמנטרי לומר לחברי הכנסת לשתוק!
ספיר: אמרתי לשתוק בעניינים כלכליים כמה שנים.

קריאות: — — —
היו"ר מרדכי סרדינס: אני מבקש לא להפריע ב-

מקהלה.
ידיד: שריהאוצר מדבר על הבנקים?

ספיר: אין בלכסיקון ביטוי שחברי הכנסת שטרן לא אמר על פקידי ממשלה...

שטרן: לא נכון!
ספיר: על פקידי ממשלה...
שטרן: שקר!

ספיר: על בנקים ועל אחרים. זה לא ישתשש את ה- עובדה שולוא רצו להציל המוסד אותם אנשים ואותם מוס- דות שהוא משמיץ ותוקף ומתקין, הוא היה בין פושטי הרגל.

שטרן: אתה היית בעד זה. זו היתה כוונתך מתחילה.
היו"ר סרדינס: חברי הכנסת שטרן. אני מבקש ממך לא להפריע.

שטרן: שיפסיק את החיכוך האישי איתי. לא התקפתי אותו. לא אמרתי מילה.

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: המוסד שהמציע עמד בראשו, אילולא אצור-ו להציל אותו בנק לאומי...

שטרן: זה היה רצח כלכלי של שר האוצר!
ספיר: ההתפרצות שלך לא תעזור כאן.

שטרן: זה היה רצח...
ספיר: אני חברי הכנסת...
שטרן: שמעתי אותך, דיברת על כל מה ששייך לעניין ומה שאינו שייך לעניין.

שטרן: רצית לרצוח אותי!
ספיר: המוסד שהמציע עמד בראשו, אילולא אצה ממ שלח ישראל — שלא היתה לה כל שייכות למוסד — להציל אותו, ואילולא אצור להצילו בנק לאומי והסוכנות — מוסד זה גורלו היה עכשיו כגורל בנק פויכטוונגר, ועל-ידי שום צעקות, צריחות והתקפות גסות, העניין לא יסתדר. מונתה ועדה שהוציאה מסקנות סופיות. בוועדה זו היה רק איש אחד מהממשלה, ויתר האנשים ממוסדות ומבנקים אחרים.

אמנם אמר המציע שאני — ובפעם אחרת שמעתי אחרים — רצחו את המוסד. אם המוסד נרצח — הוא נרצח על-ידי הנהלת הכושלת של מציע ההצעה לסדר-היום ולא על-ידי מישור אחר.

מנחם יריד: (גח"ל): מה זה נוגע לבנקים?
יצחק קלינגהופר: (גח"ל): האם חברי הכנסת שטרן התקין מישור אישית?

ספיר: חברי הכנסת שטרן אינו פוסק נאום. לכתוב, לצטט את עצמו ולהתקין בביטויים שהשתמש בהם בכנסת.

אסתר רזיאל-נאור: (גח"ל): — — —
ספיר: לא היה מעניין אותי לולא היה מופיע כגיבור כלכלי. הוא היה צריך לשבת ולשתוק כמה שנים בעניינים כלכליים.

רזיאל-נאור: מדוע יש לך זכות לומר "לשתוק"?
ספיר: זה פרלמנטרי.

רזיאל-נאור: זה לא פרלמנטרי לומר לחברי הכנסת לשתוק!
ספיר: אמרתי לשתוק בעניינים כלכליים כמה שנים.

קריאות: — — —
היו"ר מרדכי סרדינס: אני מבקש לא להפריע ב-

מקהלה.
ידיד: שריהאוצר מדבר על הבנקים?

ספיר: אין בלכסיקון ביטוי שחברי הכנסת שטרן לא אמר על פקידי ממשלה...

שטרן: לא נכון!
ספיר: על פקידי ממשלה...
שטרן: שקר!

ספיר: על בנקים ועל אחרים. זה לא ישתשש את ה- עובדה שולוא רצו להציל המוסד אותם אנשים ואותם מוס- דות שהוא משמיץ ותוקף ומתקין, הוא היה בין פושטי הרגל.

שטרן: אתה היית בעד זה. זו היתה כוונתך מתחילה.
היו"ר סרדינס: חברי הכנסת שטרן. אני מבקש ממך לא להפריע.

שטרן: שיפסיק את החיכוך האישי איתי. לא התקפתי אותו. לא אמרתי מילה.

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

ספיר: — — —
שטרן: — — —

יורק נערכה תצוגת אופנה של **רודי גרנררייך**, זה שהמציא את הבלקניני, ובו הוצגה, לראשונה, מחצאית מיוחדת לגברים. לבש אותה רקדן אחד, **גארי בארנס**, לאחר שהתערב על סכום כסף הגון עם כמה מידידיו (ראה תמונה).

★ ★ ★

פסוקי השבוע

● **מנהיג רפ"י, דויד בן-גוריון**, בארצות-הברית, בהשיבו על שאלת סטודנט ערבי, מה יעשה אם אלוהים ישאל אותו בקשר לפליטים הערביים: "אומר לו: כאלו-הים הבטחת ארץ זו לאברהם ולילדיו לפני 3500 שנה, ואנו היינו שם לפני הפליטים".

● **הסופר הגרמני גינתר גראס**: "שני הזקנים הללו — בן-גוריון ואדנאואר — חיים בעבר ושוכחים שאת מעשיהם ישפטו הדורות הבאים".

● **מזכירת מפא"י גולדה מאיר**: "המדינה והעם היהודי מטלטלים בים גועש ופעמון האזעקה מצלצל בחווקה".

● **שרי-האוצר, פינחס ספיר**, על חובות החוץ של ישראל: "זה יגרם לתשעה באב כזה, שדוגמתו לא היה אלפים שנה".

בגני-החיות שלהם. התוצאה: בפקינג ילדה הפאנדה לילי את הגור לין-לין (ראה תמונה) — בפעם הראשונה בהיסטוריה, בגן חיות. וזה מסביר את השם של לין. ● מי היה מאמין ש**מאנרי רייס-דייוויד** **שאולי** תגיע לכלא הנשים בנחלת-תרצה? ובכן, זה קרה השבוע. אבל במיסגרת הופעת התיאטרון האנגלי שם. האסירות התלהבו ממשחק, הריעו לה ומחאו כפיים. חוץ מפעילות התיאטרון, בישרה השבוע מאנרי די לדידיה, כי נרשמה כבר לצעדת ארבעת הימים, ביחד עם בעלה **רפי שאולי**. ● כידוע נערכים בהרבה מקומות בעולם ערי בים מיוחדים שהכנסותיהם קודש לעיר ה- אמונת פירנצה, שסבלה רבות מן השט- פונות הגדולים שפקדו אותה. ערב כזה, בי השתתפות צמרת שחקני התיאטרון הישרא- לים, יערך ב-23 למאסר בהיכל התרבות. הרבה נשים כבר הוזמנו לקראת המאורע שמילות ארוכות וחגיגות, והרבה גברים הוזמנו חליפות. שכן הערב, בחסות ה- שגריר האיטלקי, יתנהל לפי כל כללי ה- טקס המסורתיים — בלי מחצאיות, לדוגמה. בתוכנית: **אליזבט טיילור וריצ'ארד בארטון** — כקרייני סרט שצולם לכבוד המאורע. ● לתשומת-לב הגברים: בניו-

שאל: "האם מחוסנים כל אותם צנוורים בפני החומר הנוראי המונח לפניהם?" חלק מן הקהל חיפש בין השורות את הצנוור **לוי גרי**, כדי שיענה על השאלה, אולם הוא לא נמצא. ● כוכב הדין היה **אורי זוהר**, שבניגוד למינהגו, דיבר דיברצינות. "אני לא קורא סטאלגים", הצהיר בגילוי- לב, "כי אני סקסי-מאניאק, והסטאלגים משע- מים אותי". אחר כך עורר שאלה "מה יותר טוב, לסבית או נימפומאנית?" ואף ענה: "לדעתי, במאה העשרים, יותר טוב נימפומאנית". ● זה שהח"כ **אריה אליי** **אב** נקרא על שם אריה, זה כבר ידוע. או שח"כ דוב סדן נקרא על שם דוב, זה גם ידוע. אבל על שם מי נקרא הח"כ החדש **אמנון לין**? ובכן על זה יש סיפור: יש סוג מסויים של דובים, החיים בסין ובטיבט, וקוראים להם פאנדה. מעולם לא הצליחו דובי הפאנדה להוליד דובים קטנים בגני-חיות — אלא רק בטבע, בהיותם חופשיים. בגני-חיות אחדים עשו נסיונות, אך לשוא. למשל את הפאנדה צ'רצ'י שלח מלונדון למוסקבה, כדי שתכיר שם את לאן-לאן, אבל לא יצא מזה שום דבר. עד שהסינים החליטו לקחת את העניינים לידיהם, והקדישו תשומת-לב מרובה לפאנדהים ש-

ועוד. ● אבל לגברי **בנאי** היו גם חיות פרטיות משלו. איך שקע בהירורים נוגים למראה השחקן **אנתוני קווין**, שהתגורר באותו בית-מלון בקאן שבו התגוררו גם הם, קווין, לדברי גברי, התגורר במשך כל הזמן מנשים, התמסר כולו למשחק פנים, בבוקר, בצהריים ובערב. הכל כדי להתגבר על הכרס הקטנה שלו. "היה עצוב מאד לראות אותו נלחם עם הגיל", סיפר. ● סיפור אחר קשור בשחקן הצרפתי **בורביל**, אותו גילו יום אחד בדרך לניצה, שברייב יריה הצרפתית. הגששים עצרו את מכונתם, ניגשו אליו, עשו עימו הכרה. "אה", אמר בורביל, "ישראל, ישראל. כן, שמעתי הרבה טובות על ישראל מחבר שלי. אולי אבוא לבקר שם פעם". החבר שלו, שסיפר לו טובות על ישראל, הוא הבמאי **אלכס** (רן לא בשבת) **ז'ופה**. ● בסמפויון שנערך השבוע בתל-אביב על שאלת הפורנוגרפיה, שאל הסוציולוג **אורי רב**, שהיה, אגב, מאנשי את"א: "מה רע בלגרות? בני-אדם אוהבים שיגרו אותם, אז למה לא לגרות אותם? בהמשך דבריו על אותו נושא העיר: "בארץ יש בעיה מאד אקטואלית — קוראים לה דוקטור גמז". ● הבמאי **ישראל בקר**, שנכח אף הוא באותו סימפוזיון,